VALENTINA NEGRU

Institutul de Studii Enciclopedice (Chişinău)

SISTEMICITATEA TERMINOLOGIEI MILITARE VESTIMENTARE

Abstract. In the article there is discussed the issue of military clothing terminology, focusing on its systemic nature. Starting from the general theoretical principles of modern science about terms, the author states that we can define „military clothing terminology" as a set of special names, both polysemantic and mono-semantic, which correlate with certain concepts and realities of the military field, thus forming the corresponding terminological system. The systemic character is caused by the fact that the military terminology unlike the general vocabulary, is functional within a homogeneous group of this profession. At the same time, the military clothing term is part of a system of concepts that are characterized by a complexity of systemic relationships.

Keywords: systemic character, systemic approach, relationship of systematics, terminologization, emotional-expressive and stylistic coloring, definitional system, logical systematics, linguistic systematics.

O trăsătură definitorie a terminologiei o constituie caracterul ei sistemic. Cercetătorul Kocean I. M. subliniază că „prin sistem, în terminologie se înțelege o totalitate organizată de obiecte, adică o astfel de totalitate, care reprezintă o unitate obiectivă dintre obiecte, fenomene sau acțiuni interdependente. Astfel de obiecte ale sistemului sunt termenii – unități ale terminologiei" [1, p. 67-70]. Caracterul sistemic al termenului, după părerea mai multor savanți, trebuie să se realizeze bidirecțional: în planul conținutului şi în cel al expresiei. Atunci când vorbim de conținut, se evidențiază esența noțiunii, iar prin prisma expresiei caracterul sistemic se realizează conform modelelor identice de formare a cuvintelor. În lingvistică, ca şi în alte ştiințe, se aplică pe larg abordarea sistemică. Unii lingvişti văd în caracterul sistemic esența clasificării termenilor (D. S. Lotte, N. K. Suhov, I. A. Klimoviţki), alții consideră că termenii se caracterizează prin caracter sistemic în formarea cuvintelor noi (O. O. Reformatski, T. L. Kandelaki, L. A. Şkatova). Există şi opinia (R. O. Budagov, L. L. Kutina) că termenul are caracter sistemic dublu: în calitate de element al sistemului terminologic şi în cea de element al sistemului lingvistic în ansamblu. După cum afirmă L. O. Simonenco, „terminologia are caracter sistemic, deoarece este sistemică realitatea care ne înconjoară, unele sectoare şi părți ale căreia terminologia le reprezintă şi le deserveşte" [2, p. 54]. În acest sens, este convingătoare opinia savantului L. V. Turovska, care susține că sistemele terminologice au două tipuri de caracter sistemic. În primul rând, este vorba de un caracter sistemic logic,

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

determinat de sistemul de noţiuni cu care corelează sistemul terminologic. În al doilea rând, sistemele terminologice au şi un caracter sistemic lingvistic, care constă în faptul că termenii derivaţi şi compuşi se formează în baza unităţilor lexicale care se utilizează pentru exprimarea termenilor primari [3, p. 15].

Teoria caracterului sistemic din punct de vedere lingvistic este deseori întâlnită în literatura de specialitate, în special, în contextul diverselor abordări ale noţiunii de „termen", care pornesc de la principiile teoretice generale ale terminologiei, interpretată prin prisma teoriei termenului şi sistemului terminologic ca atare. Printre aceste teorii este şi cea a terminologului rus D. S. Lotte, care, încă în anii '30, a elaborat principiile de bază ale selectării şi construirii termenilor tehnico-ştiinţifici. În opinia savantului, particularităţile definitorii ale termenului sunt: sensul îngust şi totodată exact; monosemia, cel puţin în limitele unui subsistem terminologic; excluderea sinonimiei; corespunderea semnificaţiei lexicale a termenului sau a părţilor sale componente (dacă termenul este compus) cu sensul concret al noţiunii (obiectului, procesului, fenomenului) denumite de acest termen. Anume aceste particularităţi determină caracterul sistemic al termenilor, care presupune determinarea locului pe care noţiunile reflectate îl ocupă printre toate celelalte noţiuni ale sistemului terminologic. D. S. Lotte consideră, de asemenea, că termenul trebuie să fie scurt, compact (în special pentru sintagmele terminologice), simplu şi uşor de înţeles, pentru ca un lexem să se încadreze lesne în sistemul terminologic [4, p. 35]. Prezină interes definiţia conform căreia terminologia reprezintă „un sistem de semne al unui domeniu specializat de activitate, un sistem izomorf de noţiuni, care este utilizat în scopuri comunicative" [5, p. 46].

Ţinând cont de principiile teoretice generale ale ştiinţei moderne despre termeni, expuse în mai multe lucrări de specialitate, putem defini „terminologia militară vestimentară" drept o totalitate de denumiri speciale, monosemantice şi polisemantice, care corelează cu anumite noţiuni şi realităţi ale domeniului militar, formând, astfel, sistemul terminologic corespunzător. Prin urmare, definiţia în cauză reflectă relaţia de interdependenţă, sistemicitate, dintre elementele lexicale specializate care reprezintă domeniul de activitate militar. Caracterul sistemic este cauzat de faptul că terminologia militară este funcţională în cadrul unui grup profesional omogen, spre deosebire de lexicul general. Concomitent, termenul militar vestimentar face parte dintr-un sistem de noţiuni ce se deosebesc printr-o complexitate de relaţii sistemice. Astfel, la termenii militari acestea sunt largi, deoarece cuvântul „termen" are o natură dublă, fiind atât element al sistemului lexical, cât şi element al sistemului de noţiuni ştiinţifice specializate.

Terminologia militară vestimentară reprezintă un sistem definitivat şi, totodată, deschis, cu termeni diverşi ca origine, formaţi pe cale lexicală (termeni derivaţi sau împrumutaţi), în urma transformărilor semantice (cuvinte ale lexicului general care au obţinut o semnificaţie terminologică) şi în cadrul proceselor sintactice (sintagme nou-create cu caracter nominativ). Dar, după cum se ştie, evoluţia şi funcţionarea oricărei terminologii depinde nu doar de factori interni, adică de caracterul intern al limbii, dar şi de interferenţele externe, care amplifică funcţionalitatea anumitor modele de formare a cuvintelor şi a construcţiilor sintactice, influenţează modificările în semantica lexemelor, generează apariţia unui număr mare de împrumuturi şi neologisme pentru noţiunile noi din sfera militară.

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

Sistemul terminologic militar reprezintă o parte componentă a sistemului terminologic național, care are particularitățile sale de formare şi funcționare, condiționate de specificul limbajului militar şi al domeniului militar în ansamblu. Pentru a evidenția această relație de sistemicitate dintre elementele lexicale specializate ale terminologiei militare vestimentare este necesar de a face referință la particularitățile de formare ale terminologiei militare vestimentare, adică este necesar să analizăm gradul de sistemicitate al termenilor militari vestimentari din punct de vedere lingvistic. Doar respectarea riguroasă a particularităților de formare determină un grad sporit de sistemicitate a termenilor şi, concomitent, o corespundere cu rigorile şi cerințele impuse metalimbajelor terminologice.

Termenul, în general, trebuie să fie exact şi scurt. Aceste particularități deseori sunt incompatibile în cadrul terminologiilor şi, la formarea termenilor, una este, deseori, mai puțin caracteristică. De obicei, termenul este interpretat ca fiind o simplă denumire a unei noțiuni specializate. O astfel de interpretare este regăsită în mai multe lucrări de specialitate ce țin de organizarea şi standardizarea terminologiei științifice. Pornind de la această teorie, are loc nominalizarea termenilor luați aparte fără a se accentua asupra unei anumite relații dintre noțiunile denumite în cadrul domeniului dat de specialitate, datorate relațiilor existente dintre obiectele, procesele şi particularitățile ce au un anumit grad de rudenie. De aici, în loc de particularitățile necesare şi suficiente (generale şi specifice), deseori sunt reflectate în termen şi particularități neesențiale, întâmplătoare [6, p. 72].

Aşadar, termenul este necesar să dispună de anumite particularități de sistem şi aceste particularități devin importante cu cât mai multe noțiuni sunt denumite după un anume principiu de clasificare. Principiul de clasificare nu este atât de important atunci când termenii militari vestimentari denumesc un număr mic de noțiuni înrudite sau noțiuni unice în felul lor (*coifură, fular, mănuşi* ş.a.), care nu dispun de o diversificare (formă, culoare, material, destinație ş.a.) în relație cu gradul militarului ce poartă aceste elemente de vestimentație.

Acelaşi lucru s-a întâmplat în epoca medievală, în care putem constata lipsa termenilor militari ce denumeau elemente de vestimentație înrudite, dar diverse ca formă, culoare sau materialul din care au fost confecționate. De exemplu, cu termenul *coif* au fost denumite în secolul al XVI-lea puținele tipuri de coif, cu nesemnificativele deosebiri ce existau între acestea. Pentru această perioadă istorică nu exista necesitatea de a fi denumite după un anume principiu de sistematizare, deoarece erau puține la număr. Dar de îndată ce au apărut mai multe tipuri de *coifuri*, s-a constatat necesitatea precizării termenului vechi, datorată modificărilor de formă, culoare, material din care au fost confecționate, cum s-a întâmplat în secolele XVIII-XIX, când existau mai multe tipuri de *coif*, denumite mult mai precis, păstrându-se relația de rudenie dintre aceste elemente de vestimentație militară: *coif din alamă, coif din piele neagră, coif metalic, coif pentru grăniceri* [7, p. 18-19]. Aşadar, termenii vechi au cedat locul termenilor sistemici, care sugerează prin structura acestora materialul, culoarea sau chiar categoria de trupe ce poartă acest element de coifură.

BDD-A6766 © 2013 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

Rolul termenului nu trebuie să se rezume doar la funcția de nominalizare. Terminologia ştiințifică nu trebuie să fie un anume grup de cuvinte, dar un sistem organizat de cuvinte şi sintagme, relaționate într-un anume fel, care, de fapt, marchează deosebirea dintre o terminologie obişnuită şi o terminologie ştiințifică [6, p. 75]. Termenul nu trebuie privit aparte, izolat, deşi aparte ar putea fi scurt sub aspect structural şi sugestiv în relație cu noțiunea denumită, însă nu totdeauna ar putea fi potrivit, deoarece aceste particularități ale termenului trebuie apreciate în contextul întregului sistem terminologic şi al particularităților sistematizante.

Caracterul sistemic al terminologiei militare vestimentare a fost obținut doar prin respectarea anumitor cerințe ce țin de organizarea şi sistematizarea termenilor sub aspect lingvistic, structural. Terminolgia militară vestimentară este accesibilă mental dacă domeniul în cauză este structurat [8, p. 28]. În primul rând, la baza constituirii sistemelor terminologice este necesar să fie puse principii ce țin cont de faptul că sistemele terminologice pot să se dezvolte în perspectivă şi pentru a-şi păstra caracterul de sistem (în viitor) este necesar să fie denumite noțiunile după un singur principiu de nominalizare [6, p. 73]. Adică, principiul de nominalizare trebuie să aibă un caracter progresiv. De exemplu, termenii militari vestimentari din perioada secolelor XVIII-XIX, care denumeau diverse tipuri de căciuli purtate în armatele româneşti din această perioadă au fost create după principiul determinat de necesitatea de a sugera tipul materialului, a formei şi culorii fiecărui exemplar de căciulă. Exemple: *căciulă acoperită de muşama, neavând egretă; căciulă cu fund şi flamă roşie; căciulă din blană neagră de miel,cu forma zisă «cucă»; căciulă din piele neagră, din blană de iepure; căciulă neagră de astrahan cu fundul din postav roşu; căciulă ornată cu şnur din fir auriu; căciulă țurcană; căciulă cu blană neagră pe margine; căciulă din blană neagră de miel cu fundul de muşama neagră; căciulă din blană neagră de miel, având pană de curcan şi cocardă tricoloră, din metal; căciulă cu fund roşu, cu un lanț pe un postav de culoare distinctivă în loc de găitan; căciulă de astrahan negru; căciulă de blană albă, cu pană de vultur; căciulă din blană de urs negru, cu părul în jos prevăzută cu sub bărbie; căciulă din piele de hârşie, cu pană de curcan; căciulă neagră, din piele cu tuiul de postav de culoare distinctivă; căciulile ornate cu şnur galben* ş.a. Acest principiu a fost de perspectivă, deoarece rămâne a fi funcțional şi până astăzi (*căciulă de astrahan de culoare brumărie*, *căciulă din blană de ovine de culoare brumărie, căciulă din blană artificială de culoare brumărie*) [9, p. 28].

Având în vedere diversele scheme de clasificare a terminologiei militare vestimentare, este necesar de menționat că în cadrul acestora sunt evidențiate anume acele particularități necesare şi suficiente, care trebuie să fie reflectate prin structura terminologică. Acest principiu rămâne a fi caracteristic întregii terminologii militare vestimentare contemporane, pentru aproape toate elementele de vestimentație militare, diferențiind mai multe tipuri de cămaşe, pantaloni, căciuli etc., purtate de către militari: *cămaşă din țesătură combinată de culoare albă; cămaşă din țesătură combinată de culoare albă cu mâneci scurte; cămaşă din țesătură combinată de culoare gri-deschis;*

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

cămaşă din ţesătură combinată de culoare gri-deschis cu mâneci scurte; pantaloni de gală din ţesătură de semilână de culoare gri-închis; pantaloni din semilână de culoare gri-deschis; pantaloni din semilână de culoare albastru-închis; pantaloni din semilână de culoare verde-închis; pantaloni sport etc. Rigoarea terminologică în cauză determină nu doar sistemicitatea termenilor militari vestimentari, dar răspunde şi unei cerinţe de ordin practic. Uniforma militară este necesar să fie purtată regulamentar (în sens strict militar), să corespundă locului aflării militarului, statutului militar pe care îl are (ofiţer/subofiţer, student militar/absolvent al instituţiilor militare de învăţământ etc.). În cazul dat termenii militari vestimentari corespund atât criteriilor de sistemicitate, cât şi celora de funcţionalitate. În limba română, principiul terminologic în cauză a fost conştientizat încă din sec. al XIX-lea, când diferite elemente de vestimentaţie militară erau denumite după un singur algoritm şi reflectau particularităţile necesare şi suficiente ale noţiunilor denumite: *brandenburguri din lână roşie, brandenburguri din fir auriu, brandenburguri din lână neagră, brandenburguri roşii* [10, p. 21-24].

Completarea lexicală a terminologiei militare contemporane ce denumeşte vestimentaţia militarilor s-a produs în urma terminologizării cuvintelor din limbajul comun. Din aceste motive, datorită unor astfel de contacte, este greu de a delimita exact hotarul între cuvintele ce aparţin lexicului comun şi cele care, de regulă, sunt atribuite la o sferă specială de întrebuinţare. Analiza materialului lingvistic demonstrează că un număr mare de lexeme, pe care le numim termeni militari, au fost incluse în sistemul terminologic ca urmare a migrării lor din lexicul general. În afară de aceasta, în anumite condiţii una şi aceeaşi unitate lexicală poate exista în limbă atât în calitate de termen, cât şi în cea de netermen, corespunzând sistemicităţii terminologice cu rigorile acesteia, dar şi lexicului obişnuit al limbii române în general. Cuvintele terminologiei militare vestimentare în general sunt potrivite domeniului militar pentru a denumi elemente de vestimentaţie, deoarece reflectă, pe de o parte, caracterul generic al noţiunii, dar totodată şi specificul acesteia. Este important ca între termenii aceleiaşi categorii să existe un singur principiu de construcţie (sub aspect structural) a termenilor, care reflectă, materialul, destinaţia culoarea etc.: *bocanci din piele naturală de culoare neagră cu carâmbi înalţi (vară); bocanci din piele naturală de culoare neagră cu carâmbi înalţi (iarnă); bocanci din piele naturală cu carâmbi înalţi pentru pustiu; palton din piele naturală/artificială de culoare neagră; palton din postav de culoare verde-închis; scurtă călduroasă din ţesătură combinată de culoare verde-închis; scurtă călduroasă din ţesătură combinată cu desen camuflat; veston din semilână de culoare gri-deschis; veston din ţesătură de semilână de culoare verde-închis; cravată din ţesătură combinată de culoare gri; cravată din ţesătură combinată de culoare neagră* ş.a. Acest principiu rămâne a fi unul determinant în construcţia termenilor, deoarece asigură, în mare parte, caracterul sistemic al termenilor militari vestimentari [6, p. 74]. Nerespectarea acestui principiu va reduce din sistemicitatea terminologiei militare vestimentare în limba română.

Elementele lexicului comun, folosite pentru a reflecta realităţile unei sfere profesionale înguste, cum este sistemul terminologic militar, capătă calitatea de termen

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

în cadrul sistemului terminologic militar, având în contextul acestuia următoarele particularităţi de bază: relaţia strânsă cu noţiunile sistemului terminologic militar, monosemantismul, exactitatea, limitarea la o sferă concretă de utilizare, lipsa coloritului emoţional-expresiv şi stilistic, fapt ce conferă terminologiei militare vestimentare caracter sistemic sporit, corespunzător cerinţelor impuse de literatura de specialitate. În acest sens, cercetătoarea Speranza Tomescu consideră terminologiile drept adevărate sisteme definiţionale în care se stabileste o interdependenţă între un concept, un termen, o definiţie şi un domeniu, interdependenţă prin care se statuează preferinţa termenilor pentru monosemie şi monoreferenţialitate [11, p. 17]. În această ordine de idei, mult mai generală şi mai cuprinzătoare poate fi considerată definiţia propusă de savantul I. S. Kvitko: „Termenul este un cuvânt sau o îmbinare de cuvinte, care corelează cu noţiunile unui anumit domeniu organizat al cunoaşterii (din ştiinţă sau tehnică) şi care intră în relaţii sistemice cu alte cuvinte şi sintagme, formând cu ele în fiecare caz aparte şi într-un anumit timp un sistem închis, ce se deosebeşte prin informativitate inaltă, monosemantism, exactitate şi neutralitate expresivă” [12, p. 21].

Termenul militar vestimentar, ca element sistemic al lexicului limbii române, având un conţinut clar fixat, fiind monosemantic, exclude dezvoltarea proceselor lexico-semantice în interiorul sistemului terminologic militar, totodată fiind supus influenţei acestor procese care se produc în exterior. După cum menţionează L. O. Simonenco, „termenii ştiinţifici deseori se formează în baza semnificaţiilor lexicului general, iar sistemul semnificaţiilor generale se îmbogăţeşte încorporând noţiuni ştiinţifice” [13, p. 26]. Această teză, după părerea noastră, este o dezvoltare firească a afirmaţiilor lui A. A. Potebnea despre relaţia dintre sistemele noţiunilor lingvistice (semnificaţiilor „apropiate”) şi cele ale noţiunilor ştiinţifice (semnificaţiior „îndepărtate”), precum şi a ideilor lui A. A. Reformatski despre cele două aspecte ale funcţionării termenilor – „lexis” şi „logos” la etapă actuală a dezvoltării terminologiei” [14, p. 164].

Semnificaţia cuvintelor obişnuite, după cum se ştie, se constituie în procesul evoluţiei lor istorice. Un rol important în acest proces îl joacă contextele în care se utilizează cuvintele. Contextele pot apropia sau îndepărta semnificaţia diferitor cuvinte, ceea ce determină apariţia unor noi nuanţe semantice, trecerea acestora în semnificaţii de bază şi a celor de bază în semnificaţii secundare, în cele din urmă structura semantică a cuvântului modificându-se. În ceea ce priveşte termenul, putem afirma că, în conformitate cu opinia unor cercetători, acesta este „indiferent faţă de diacronie” [15, p. 78]. În această ordine de idei, V. A. Zveghinţev, având obiecţii faţă de semnificaţia lexicală a termenilor, respinge concomitent potenţialul lor de dezvoltare, acceptat ca firesc pentru cuvintele obişnuite: „în cazul termenilor nu se dezvoltă semnificaţia cuvântului, ci noţiunea, care este denumită de cuvânt” [16, p151-152]. Această idee este promovată de I. S. Sorokin, care recomandă ca în timpul aprecierii deplasărilor de sens să se ia în vedere doar modificarea noţiunii denumită de cuvânt. Autorul afirmă că „în cercetările istorico-semantice este important să delimităm clar modificarea noţiunii referitoare la obiectul denumit prin cuvânt, de modificarea propriei semnificaţii, pe care o comportă cuvântul. Această delimitare poate fi realizată cu ajutorul factorilor interni ai dezvoltării lingvistice” [17, p. 326].

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

În lingvistică există două opinii aspra acestei chestiuni. Unii savanţi consideră terminologia drept parte componentă a lexicului comun, de care se deosebeşte prin anumite particularităţi. Alţii afirmă că terminologia este un grup aparte de cuvinte separat distinct de lexicul comun.

Adepţii primei concepţii sunt de părerea că termenul „este o variantă mai complexă a acelor forme lexicale, care reprezintă o parte considerabilă a lexicului uzual. Pentru a înţelege natura semantică a termenilor, rolul lor ca exponenţi ai noţiunilor ştiinţifice, este necesar de stabilit legătura lor cu lexicul comun, cu evoluţia lui semantică. Iar pentru a înţelege evoluţia semantică a lexicului, trebuie nu numai de inclus în arealul cercetării lingvistice terminologia ştiinţifică, dar şi de observat apariţia termenilor în straturile lexicului uzual" [18, p. 277].

Reprezentanţii celei de-a doua concepţii susţin că termenii sunt lipsiţi de o reală semnificaţie lexicală [19, p. 348], că un câmp terminologic este strict delimitat de lexicul general literar [20, p. 53], că datorită deosebirii profunde care există între termen şi netermen este posibil schimbul între terminologie şi lexicul uzual [15, p. 80].

Ţinând cont de principiile teoretice generale ale terminologiei contemporane, putem defini terminologia militară vestimentară ca o totalitate de denumiri speciale monosemantice şi polisemantice, care corelează cu anumite noţiuni şi realităţi ale domeniului militar, în special, ale subsistemului terminologic vestimentar, formând astfel un sistem terminologic corespunzător. Sistemul terminologic militar reprezintă o parte componentă a sistemului terminologic naţional, care are particularităţile sale de formare şi funcţionare, condiţionate de specificul limbajului militar şi al domeniului militar în ansamblu. În primul rând, este vorba de o sistemicitate logică, determinată de sistemul de noţiuni cu care corelează sistemul terminologic. În al doilea rând, sistemul terminologic ce denumeşte elementele de vestimentaţie a militarilor dispune şi de un caracter sistemic sub aspect lingvistic. Acesta constă în faptul că termenii derivaţi şi compuşi se formează în baza unităţilor lexicale care se utilizează pentru exprimarea termenilor primari şi corespund criteriilor de formare enunţate mai sus, care sunt adecvate în menţinerea caracterului sistemic şi funcţional al terminologiei militare vestimentare.

REFERINŢE BIBLIOGRAFICE

1. Кочан І. М. *Ще раз про системність у термінології* // Українська термінологія і сучасність: Зб. наук. праць. К., 2001, Вип. 4.

2. Симоненко Л. О. *Біологічна термінологія: формування та функціонування*. РВЦ „Софія" Умань, 2006.

3. Туровська Л. В. *Військові звання та посади в Україні*. К-Ірпінь: Перун, 2005.

4. Лотте Д. С. *Как работать над терминологией* (основы и методы). Москва: Наука, 1968.

5. Авербух К. Я. *Терминологическая вариантность: теоретический и прикладной аспекты* // Вопросы языкознания, 1986, nr. 6.

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)

6. Лотте Д. С. *Основы построения научно-технической терминологии*. Москва, 1961.

7. Vezi: Cristian M. Vlădescu. *Uniformele armatei române*. Bucureşti: Editura Meridiane, 1977.

8. Ciobanu Georgeta. *Elemente de terminologie.* Timişoara: Editura Mirton, 1998.

9. Mai detaliat vezi: Decretul Preşedintelui Republicii Moldova pentru aprobarea uniformei militare, a însemnelor distinctive şi a regulilor de purtare a acestora de către militarii din cadrul Armatei Naţionale şi instituţiilor Ministerului Apărării// Monitorul Oficial din 15.10.2010, nr. 202-205, art. nr. 677.

10. Cristian M. Vlădescu. *Uniformele armatei române*. Bucureşti: Editura Meridiane, 1977.

11. Tomescu Speranza. *Terminologia militară: delimitări, caracteristici, relaţii cu alte limbaje*. Bucureşti: Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei, 2008.

12. Квитко И. С. *Термин в научном документе*. Львов: Вища школа, 1976.

13. Симоненко Л. О. Формування української біологічної термінології. – К.: Наукова думка, 1991.

14. Реформатский А. А. *Мысли о терминологии*// Современные проблемы русской терминологии. М., 1986.

15. Капанадзе В. А. *Развитие лексики современного русского языка*. М.: Наука, 1965.

16. Звегинцев В. А. *Семасиология.* М.: Изд-во Моск. ун-та, 1957.

17. Сорокин Ю. С. *Развитие словарного состава русского литературного языка (30-90-е годы XIX века)*. М.; Л.: Наука, 1965.

18. Литвиненко А. С. *Термин и метафора* // Учен. зап. 1-го Моск. пед. ин-та ин. яз. 1954, Т. 8.

19. Звегинцев В. А. *Очерки по общему языкознанию*. М.: Изд-во Московского ун-та, 1962.

20. Реформатский А. А. *Что такое термин и терминология* // Вопросы терминологии. М., 1961.

BDD-A6766 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:54:39 UTC)